

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΒΕΡΟΙΑ
 Αριθμ. 18.141/73
 Δωρεά: Ηλίας
 Νεβα, Δικηγόρος

Ταξινόμηση αριθμός: 070 111EP

Στη Δημοσία Βιβλιοθήκη Βεροίας

Δωρεά

Το δημοσιογραφικό τούτο όργανο, συνηγορώντας
στα πρώτα χρόνια της ζωής του Έθνους (1946-1967)
και ιδιαίτερα αντίστασης κατά του κράτους του πρώτου
και των παραρατιικών καθαρμάτων, σε μια εσωχρηστική
ιστορία του μέλλοντος, θα τη χαρακτηρίσει «έσωχρηστική».
Καταγράφεται με αξιοσημείωτη στατιστική
πρώτη, μεθυστική σχέση και βάρυρα (Σομφάνα, 1953)

Ε. Α. Πηγάς
ο οποίος με τη βοήθειά του
δωρεά

Ο ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ

Εβδομαδιαία εφημερίς Βεροίας

ΒΕΡΟΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ

28

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1952

Συνδρομαί
Έτησια δρ. 20.000 Έξαμηνος 10.000

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΗΛΙΑΣ ΝΟΒΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Έτος ΣΤ' Αριθ. φύλλου 172
Τιμή φύλλου δραχ. 1000

ΤΑ ΑΝΤΙΛΑΪΚΑ ΚΑΡΚΙΝΩΜΑΤΑ ΤΟΥ Ι. Δ. Ε. Α. ΗΜΝΗΣΤΕΥΘΗΣΑΝ!

ΚΡΑΥΓΗ ΠΟΝΟΥ ΑΠ' ΤΗ ΜΕΛΙΚΗ

Κάθε Έλληνας που ξησε τα τελευταία 40 χρόνια στον άμοιρο του τόπο, γνωρίζει πολύ καλά, ότι το Λαϊκό Κόμμα, δασάκι, εκυβέρνησε, μόνο κατασχύνην έπεσώρευσε στη Πατρίδα. Ουδέποτε κυβερνησι του Λαϊκού κόμματος ενήργησεν έθνικούς αγώνες και υπέγραψε συνθήκας τιμητικές δια το Έθνος!

Παρά τ'ύτα ενώ θά έπρεπε να είχαν καταδικασθ' από τόν Έλληνικό Λαό, σάν κόμμα ανάξιον και προδοτικόν, τό είδαμε και πάλιν να καταλαμβάνη την έξουσίαν και επί σεράν τεσσάρων έτών, να συσσωρευθ' έρείπια στην άμοιρη χώρα και να λεηλατή το δημόσιο πλούτο. Υπό το βάρος τοσούτων άνομολογίων και αισχρικών και έγκληματων εύρεθ'έν, τό Λαϊκόν Κόμμα, που ζεσήκωπεν την άγανάκτησι του λαού έν εντίον του, προτίμησε να «αδίοδισαλυσθ'» και να έμφανισθ' —αύτανδραν— υπό άλλη χρυσοποίκιλτον μάσκαν και άρχηγον τον κ. Παπάγον! Έτσι τό καταδικασμένον στη συνείδησι του λαού Λαϊκόν Κόμμα, μπόρεσε, στις έκλογές της 9 Σεπτεμβρίου και περιεσώθη, με δλη τή βρωμιά που περιέκλειε μέσα του, στο σωσιβιον του Παναγιωμού, ενισχυμένο με όλα τά καθάρματα της 4ης Αυγούστου! Όλος αυτός ό διασταυρωμένος συρφετός του Λαϊκού Κόμματος και της 4ης Αυγούστου, με τή νέα μάσκα του Παπάγου (πρωτοκαλλήκαρου της 4 Αυγούστου) μπόρεσε και επέπλευσε στις 9 Σεπτεμβρίου και έτσι πήρε ξανά την εύκαιρία να συνεχίσω το προδοτικόν έργον του μέσα και έξω της Βουλής!

Με συνθήματα σάν εκείνα που προεκάλεσαν τή Μικρασιατική συμφορά και την έθνική μας κατασχύνη, που βαρύνει έξ ολοκλήρου όλο τό κόμμα που άπαρτίζει σήμερα τό συγκρό-

τημα του Παπάγου, άρχισαν και πάλιν μιά λυσσοσάμην επίθεσι κατά της Κυβερνήσεως Πλαστήρα, με σκοπόν να την κττασοκοφοντήσουν και στο έξωτερικό!

Τιποτε δέν άφησαν χωρίς να ξερόσουν κατά της Κυβερνήσεως και του Στρατού! Από της συγμής της ψηφίσσεως του Συντάγματος (βίως και των προβλεπομένων σέ γρήγαρο χρονικό διάστημα άκαλλοτριώσεων, όλων των τυφλικών, έπαντιαν του όποιοι αρροδώς άντετάχθησαν, ή επίθεσις των εκορυφώθη σέ έξ'ελλαν άλλοφροσύνη με άντικειμενικόν σκοπόν, να επικαθίσουν νέα μιά φορά άκμή στη ράχη του Έλληνικού Λαού!

Η Κυβέρνησις Πλαστήρα με την άνεκτικότητι που τήν διακρίνει, εναντι των προκταούντων άντιπάλων της, παρακολουθεί την δημιουργηθείσαν άντεθνικήν κατάσταση του κόσμου της Μικρασιατικής συμφοράς και ήρρισκεται σέ έπιφυλακή

Με την άποκάι υψι δέ του γκαγκ στερικού συνδέσμου των άξιωματικών Ι. Δ. Ε. Α. (μερός βεσμός Έλλήνων άξιωματικών) ό πικρογικός συναγεμής έδέχθη τό πρώτον λοχυρό κτύπημα κατά της «δυναμικής» κεφαλής του.

Ευόδη έτσι σιδν Έλληνικό Λαό ή εύκαιρία να πληροφορηθ'ή πόσο σατανικός έχάλεψε τα δεσμά του ό κ. Παπάγος με τα άντιλαϊκά καρικωμάτια του Ι. Δ. Ε. Α. που έπιχείρησαν τό κίνημα της 30 Μαΐου π.έ.

Αυτοέμεθα μόνο, που ή Κυβέρνησις Πλαστήρα, εκ λόγων γενικωτέρων συμφερόντων της Πατρίδος, δέν έδρασε ένα καλό μάθημα στους θναξίλους, που τό Έθνος εμπιστεύεται τό όπλιμα —να μην τά χρησιμοποιούν ποτέ κατά των έλευθεριών του λαού— και τους ήμνησταυσε!!

Αξίωτε κύριε Διευθυντά της άνηχησε μας εφημερίδος «Θαρραλέος».

Σεις που άγωνίζεσθε δια την επικράτησιν του εθνους και όρθίου κατασχρήσ'τε εις την εφημερίδα σας και για την Μελική ώριότητα πράγματα να γνωρίση ό κοσμάκης σ' ή άξ'ελλήνη σ' σημείον εδαισκεισ'τε τονό μας εις ήν θέσιν εδρισκεται ηράσιδος των Πιερίων ανά τήν Παιονίαν και άνταρ σιαν άπειρη άφενσίσιους καταστροφής υπό του κατοκτηγού και της άνταρσίας τ' έωσε πολλά θόματα εις τόν βωμόν της έλευθερίας του έθνους, ή Μελική. Ηρόθη εις τό ποδόν και τ' της συμφοράς με δεκάδες χιλιάς και άρραυό. Παρ'όλα τούτα ή Μελική δ'ά τους ήρωες της άγώνος και θυσίας ήρωήθη υπό των άρραυότων ό τήν ενδοθείσαν τήν πηγάω της ελ. κοινωνική έργα ύπας κ' ή άνα τ'α σ'ερίε όμωσ' χαρις διασώσεισ' υγκοινωνίας και ή κοινωνία μετά τ' άλοι; του κόσμου βίως τήν χε μέρην ην περιέσεν οι άσθενείς έξ έλλήσεως υγκοινωνίας κατά τήν μεταφοράν των εις τούτην κατ'ήν άγνοήσιους κατ'ήν δ'όσον δ'εάνηκ'αυτοί. Η άγνοή περιεχ'ή της Μελικής καίσε ή άβίβλος, τέλυτα ό πέρας ό. παρραί. ήμνοι, π'όσοι, χαίσεως, βοήθει, λάη, οι, ύίβρωσαν τό έθνος. Οι νεωρ

γοί άδυσιστοι να μεταβαδ' να καλλ'εργήσουν τους έγροδς των. Η παραγωγή κατασφίρεται εις βάρος της ιδιωτικής και δημοσίας οικονομίας. Αι ποικιλ' άφροσιέθησαν ή ετησιόσφια μας πέθηναι. Εις τήν β' βρωμιά αυτήν κατασφίση τό κόμμα άρραυότων έδρα μες καθ'εμ'ερινώς φθίρονται ή ζωή των γεωργών και κτηνοτρόφων κ'ετέστη διασκέδ' μαρτύριον. Δίν'εργα να μεταβληθ' ό έθνος μας από τό Κράτις εις παράδεισον βίως γνωρίζωσ' την υγκοινωνικήν δυσπραγίαν και τά άναρρήματα προβλήματα του έθνους. Εφ' όσον ήμεις βλέπομε ότι άπομικρυσάμενοι περραί τ' ή άπαιβρου ήως ή Μελική ληημονούσιν, ενώ ερηπ'απ πρώην ίκείν'ό έκδηλωθ'ή ή Κρατις σ'εταυή εις έργα, όλοι τό σ'εχέδιον ή άρραυό κατατεταύθη μέσον σέ μ'ερινούς τομείς. Έγώμαι δικαίον να παραπονούμεθ'οι. Μιάν έληθη μας μενει μόνη από τους όλίγους και Ουμοσάτους πολιτιστάς μας να εισηγηθών εις την Κυβέρνησιν να άποσ'ησ' με συγκοινωνίαν να κατασ'εταύσ'ωσιν Κανάλια και άποσ'εταύσ'ωσιν έργα και καλλιεργάσει ή ζωή μας, (κάλλιο έργα παρά ποτέ)

Μετα τιμήσ
Κοινοτικός Σύμβουλος
ΤΖΕΔΑΚΗΣ ΣΟΦΟΚΛΗΣ

ΕΠΙΘΗΚΗΜΟΣΥΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΘΗΚΗΣΙΣ ΣΤΗΝ ΝΑΟΥΣΑ ΤΗΝ 13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ κ. ΠΕΡΙΣΣΟΡΑΤΗ

Τιμημένον Νεκροί
Τις έντες σήμερον τό εριστές μνημόσυνον κλιόμεν τήν ήμεραν να γόνν λιούσιν σας εις ένδειξιν έλαχίστου φέρου τμήσ, για τόν άδικο και πρόωρο χαμό σ'α. που με τό τίμιον σ'ημα σας βάψατε τα ήρώα, κα χρώματα της Πατρίδος με.

Η 11η Ιανουαρίου 1949 είναι ήμερα κλυθμός και όδ'υρμαυό της πόλεως μας. Αταλαια σ'ιση συμμοριτών, έρημώσιν την πόλιν μας! Αρραυό, ληηλασία, εκτελέσεις άκαλλοσύνην! Η μάνα γίνεται τ'ο παιδί και τό παιδί τ'ή μάνα! Η ή φωνή άκούεται από τ'ο πόδινα όλων. Παναγία σ'ωσε με! Η φωνή εισακούεται, ό έχθρός ύποχωρεί και τό κ'υνηζοντα έρρίπεται παραμυθον σ'ην πόλιν μας. Μόλις ό λαός έπληρωρηθ'ή τήν ύποχώρησιν των κατατρομαγένων βγαίνει από τ'ή καπνίζοντα έρείπια και προσκλητήριον τών μελών της οικογένεσ' του κάνει.

Δυστυχώς τ' άπ'ελέσματα ήσαν τριμκό, διότι έκτεσε της άρραυής και ηληλασίας ήκαλούθησεν τό παιδομαζώμα και οι εκτελέσεις!

Δημογος Θεοφίλου, Δημ'ολος Μικρής, Δημοτικα Σύμβουλο, Αξ'κοί, Άνδρες χωροφυλακής, Στρατού, Μ.Ε.Α. και πολίτες τ'ον άμάχον πλη-

θιαμού κ'υποχρεωγηθήσαν. Τά μέλη της οικογένειας των περιθ'αλλογ'ων στην ήγκάλη τ'ή: μεγάλης μας μάνας της Έλλάδος.

Αθάνατοι Νεκροί
Η θυσία σας είναι ήρωα δι' όλους ήμεις τους Νοσοσάτους, αλλά και τό έθνος παρά χ'ι σ' όσ' την διαβόλησιν, δ'υι δ'α κρατήτ'ή ψηλά τήν ιδέαν της έλευθερίας δια τήν δ'οσάν έθυσάσ'ατε τήν ζωήν σας προσθέτοντες χερσ'ή σελίδα εις τήν ένδοξον ιστορίαν της πόλεως μας.

Τούω σ'ους τάπους σας συγκοινωνούται σ'ήμερα, ή φωνή όλων των Νοσοσάτων και κλιόμεν εύλαβικά τ'ή γόνν των σ'αυό αυτών Έθυσάσ'ατε τήν ζωήν σας δια να σωθών τ'ή έσ'α και ήωα της φυλής μας. Είναι της μοίρας μας γρησ'ό να χύνεται άγνώ Έλληνικό αίμα ά' πόνων, για να ποδ'έται τό δένδρον της έλευθερίας. Τό παρ'όδινμά σας επεβλήσ'ατε τό κανόνα τούτου της έθνικής μας ζωής.

Αίωτίνα σας ό μνήμη

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΕΙΣΑΓΓ'ΕΛΕΑ
Αντισέδεσης μη ύποχωσ'ής, οί Αποσ'οσεισ'ωσ' Βεσ'οίς η έσησαν τό ελιτήριον (θεσ'η) από 10000 σ' 12000 ήλιν καιρός να έτέμνη ό κ. Εισαγγελλής προς σ'α ύξιν της άστροκαυθείας.

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

ΚΑΜΠΡΟΝ

Μεγάλη έξοψη νευρικότητας επικρατούσε εκείνη τή στιγμή μπροστά στη βρύση. Καί τό έπίμωνα χιουάνερο που έπεφτε ένίσχυσε τήν ένταση και μάκρηνε τή διάρκειά της. Μιά συμφώνη από βρισιές γέμιζε τήν γύρω άτμόσφαιρα και ό άχός της, άχ'ε κατακραυγής περραπ'ό σ'ε π'ωνό δ'ή'ιτ'ε λίγες λασοκολλέδες κ'έσβυνε πέρα στην έρημιά.

Αυθόρωποι και ζωα άνάκατα βουτηγμένοι εις τά γόννα σ'η λάσπη σημάδισαν μιά όμορφη μάσα, Στριμώχονταν γύρω ά' τόν κανάλο προσπαθόντας να προηγηθώσιν νερό.

Στά ένασ'μμένα πρόσωπα διέκρινες διάχυτο τό αίσθημα της δυσφορίας. Χείμαρρος β'ά ναυασι, καταχτηροσ'ων και ένα πλήθος «κοσμητικών» έπιθέτων ξεχώριζαν για τόν όμορ'ο λιόσ'ό τους. Αεζιλόμια που μόνο σ'ε «εξ'δ'κ'ε» περιπ'ιόσσε μεταχ'ιριζέται ό λαός, δ'αν ό σωματικέος κόσμος προστεθ'ή στον ψυχικό και δημ'οργήσιν τουσ'αδ'ρωσ'η, ποδ'ήτ'ε κάπου να ξεσάσ'η. Καί έξεπασμα

μιάς τέτοιας κοσμοσώρευσης άσφαλώς θα άσπειλοσ'ατε εκείνη ή φρασσεολογία.

Η κορυφή τους άπειλή μοζ'ή και λευκά. Απ'εσυνόδιον σ'ε άλλους, β'εσ'ος και δ'αιμόνους.

Σ'ε δ'οσ'οι μπορούσ'ιν τό δ'όσ'ον κ'άπ'ισιο τέλος στο όρραμα τους. Σ'ιούς Δημοτικούς και κ'ριτικούς μας άρχοντάς, στούς βουλευτάς και πολιτευτάς τ'ου τόπου, σ'ιδν Τύπο Ζητιόων' άπαλλασγ'ων άπ' τόν πρόσθετο οδ'ίο μοχ'ό του κουβαλήματος νεσ'οσ'όν όμορ'ο σ'ε άπ'οσ'ισ'η ένα και δυό χιλ'ά μετρα μακρ'υτά με τήν άμεσ'ή άρραυήσ'η του συναικισμοδ' τους άπ'τό κοινό ό-όραγ'ιγ'ελο.

Τούδε φ'ιάνει ό άβ'όσταχτος άγώνας που κάνουν για τήν συντήρησ'η της οικογενείας τους ποδ' με κόπο τήν κρατούν λίγα πιο ψηλά άπ'τό β'αθμό της έπιπέτασε.

Όλα συνηγοροσ'ιν σ'ό δικαίον σ'ιδ'ό Ιεγ'μα τους.

Αξ'ια προς μ'ιμησ'η ή έργασι, κ'άτ'ητά τους και ή φιλοσοφία τους παραδειγμασ'ική. Αλ'όδ'ειξ'ε τ'ραυή ό συναικισμοδ' τους

Καλλίθεα που τήν κοσμοποιεί με τήν δλη τ'ή έμφάνισ'η. Αξ'εξ'αντιλήτος ό πόθος τους να κρατηθώσιν όσο μπορούν π'η άνθρώπινω σ'η ζωή. Πενήρατά τά μέσα που μεταχειρίσ'τηκαν και όφάντασ'α μεγάλος ό μάχ'ος που έδ'όσ'ασ'ιν για τήν άξ'ησιόσησ'η της άγώνος β'ουνη π'λαγ'ας και τήν παρουσίασ'η τ'η σ'η μ'ορφή του εος συμ'ιθητικού προσσελίδ'ο.

Και β'έλησε κάποιος να π'η. Παρραπ'είσα δικαιοδ'όνησ'η της κατάσ'ησ'ησ'η. Καίτι που θ'ομ'εσ'ησ'ε ύπ'αρχει κάποια πρόβ'οια. Κ'άπ'ισιο σ'έξ'ισιο που μιλ'ά για β'έρευσ'η του συναικισμοδ' για π'λοσ'ιμοδ' του με διδ'εχ'ήσιου Δημοτικού σχολείου κ'απ. Έτσι τουλάχιστο εύαγγελισ'ησ'ηκατά τ'ήν προκ'λογ'ική περιόδο.

Μά ή έπιμ'ητική μ'ητιά που δ'ε'η'ε από ένα γέρο. Είσι καθ'ό σ'ήκ'ωνε τό γεμ'ισ'ιο μετέδ'ομ'ου, και ή διούλλαβ'η «-εη του Κ'υμ'ρωσ'ιν που ξεφυγε από τά χ'είλη ενός άλλου, ήτ'ον ή υόνη ά'ταμ'ησ'η, μαρτυρών'α ταύτ'ε-χ'ησ'η με τ'όση άηδία νεμ'ίζ'ε ή κορ'ισ'η του Λαού όμ'ων β'ίε π'η ύσ'ερα σ'ό κάθε περίοδο έκ'αγγ'ών να διαφευδ'ωνται όσ'ος τουσ'οι έλαπίδες.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΦΗΝΙΤΣΑΣ

